R5274

EVIL DOERS AND BUSYBODIES

பொல்லாங்கு செய்கிறவர்களும் அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொள்ளுகிறவர்களும்

"ஆதலால் உங்களில் ஒருவனும்..... பொல்லாங்கு செய்தவனாயாவது, அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டவனாவது பாடுகிறவனாயிருக்கக்கூடாது." - 1 பேதுரு 4:15

நிச்சயமாக கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் யாரும் வேண்டுமென்றே தீங்கு செய்பவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். வேண்டுமென்றே தீங்கு செய்பவர்கள் கர்த்தருடைய ஆவியை உடையவர்களாயிராமல் சத்துருவின் ஆவியை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்குமானால் உண்மையாக அர்ப்பணம் செய்தவர்களுக்கு எதிராக சொல்லப்பட்ட மோசமான காரியமாக இருக்கும். அவன் ஒரு தவறினால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பான் அல்லது சில மாம்சீக பலவீனங்களை உடையவனாக இருந்திருப்பான் அல்லது அவனது இருதயம் ஏற்றுக்கொள்ளாத எதையாவது செய்யும்படி சத்துருவின் கண்ணியில் விழுந்திருப்பான். ஆனால் தீய செயல்கள், அறியாமல் செய்ததாக இருந்தாலும் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். "உங்களில் ஒருவனும் பொல்லாங்கு செய்கிறவனாயிருந்து பாடுபாடுகிறவனாயிருக்கக்கூடாது." அதாவது யாரும் எந்த சமயத்திலும் எந்த சூழ்நிலைகளின் கீழும் இப்படி நடக்கக்கூடாது.

இப்பொழுது நாம் அப்போஸ்தலரது எச்சரிக்கையில் இரண்டாம் பாகமாகிய அந்நிய காரியங்களில் தலையிடுபவர் என்பதற்கு வருகிறோம். பரிசுத்தவான்களும் கூட மற்றவர்களைப் போல அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டு துன்பப்படுகிறவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். கர்த்தருடைய அர்ப்பணம் செய்த ஜனங்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக அந்நிய காரியங்களில் ஈடுபட விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சில சமயங்களில் நாம் நினைத்திருந்தோம். அவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தரநிலையை (Standard) உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீதியின் மேலுள்ள அவர்களது அன்பும், அக்கிரமத்தை வெறுப்பதிலும் அவர்கள் முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தங்களது காரியங்களை கவனிப்பதில் மாத்திரம் திருப்தியடையாமல் மற்றவர்களுக்கு புத்தி சொல்வதிலும், ஒவ்வொருவரையும் மற்றும் ஒவ்வொன்றையும் சரிபண்ண நாட்டம் உடையவர்களாகவும் இருக்க தொடர்ச்சியான தூண்டுதல் இருந்து வருகிறது.

தங்கள் பிள்ளைகள் அல்லது தங்களது நேரடியான பொறுப்பில் உள்ளவர்களின் காரியங்களை ஆராய்தல் நிச்சயமாக பெற்றோர்களின் கடமையாக இருக்கிறது. ஆனால் இதில் கூட தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைகளிலும் அந்தரங்க காரியங்களிலும் தலையிடாமல் இருக்க நாட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட சரியான அளவான பொறுப்புகளை பிள்ளைகள் மேல் வைக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களிடம் என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதை பொதுவாக அறியப்பண்ண வேண்டும். அந்த அளவுக்கு அதை அளவிடக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அது மாறான காரியத்தை குறிப்பிடும். அந்நிய காரியங்களில் தலையிடுகிற ஆவியை அப்போஸ்தலர் கண்டிக்கிறார். தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவரும் அதற்கெதிராக தங்களை காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சபையில், எல்லா எக்லீசியாவிலும் அந்நிய காரியங்களில் தலையிடுவது சங்கடத்துக்கு மூல ஆதாரம் என்பது நமது அனுபவமாக இருக்கிறது. தற்கால சத்தியத்தில் ஒரு தெளிவான அறிவு, சங்கடத்தை அதிகப்படுத்தும் என்று தெரிகிறது. குடும்பங்களில் இன்னொரு அங்கத்தினருடைய காரியங்களை தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதால் தவறான உணர்வுகள் பெறப்படுகிறது போல, சபைகளிலும் மற்றவர்களது காரியங்களில் ஈடுபடுவதும் விசாரிப்பதும் தலையிடுவதுமான சுபாவம் இருக்கிறது. அதாவது அந்நிய காரியங்களில் தலையிடும் சுபாவம் இருக்கிறது. சில காரியங்களில் ஒருவருக்கொருவர் சம்பந்தப்பட்ட சகல காரியங்களையும் தேடி கண்டுபிடித்து, உட்கார்ந்து அதை நியாயந்தீர்க்கிற மனநிலையே காணப்படுகிறது.

அன்பில் குறைவுபடுதலே இந்த சிரமத்திற்கு காரணம். "அன்பானது பிறருக்கு பொல்லாங்கு செய்யாது." (ரோமர்13:10) அது குறைபாடுகளை காண்பதில் சந்தோஷமடையாது; அதை தேடவும் செய்யாது; அது தீமையை நினைக்காமல் நன்மையையே நினைக்கும். கர்த்தரின் ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் இந்த காரியத்தில் தன்னைத்தானே சோதித்தறிந்து, மற்றவர்களது காரியங்களில் எந்த அளவுக்கு நாம் தலையிடுகிறவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை காண்பார்களாக. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த காரியங்களில், தங்கள் தவறு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது, அன்பின் ஆவி குறைவுபடுகிறது என்பதை தீர்மானித்து, ஜெபத்துடன் கர்த்தரிடம் சென்று அன்பின் குணலட்சணத்தில் கட்டப்பட ஆர்வத்துடன் நாட வேண்டும்.

தான் கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்பு கூராதவன், தான் காணாத தேவனிடத்தில் அன்புகூருவது நிச்சயமில்லை என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களின் மாமிசத்தில் குறையை கண்டுபிடிப்பதில் சந்தோஷப்பட்டால், இருதயத்தில் கசப்புணர்ச்சி இருக்கிறது என்று நாம் பாதுகாப்பாக முடிவு செய்யலாம். இரட்சகராலும் அர்ப்பணத்தினாலும் நீதிமானாக்கப்பட்ட அவர்களது மாமிசம் அவரது மாமிசமாகிறது. ஆகையால் சகோதரர்களது காரியங்களில் தவறு கண்டுபிடிக்கிறவர்களும் தலையிடுகிறவர்களும் இதை இயேசுவின் மாமிசத்துக்கு எதிராக செய்கிறார்கள்; "நீ துன்பப்படுத்துகிற இயேசு நானே." (அப்போஸ்தலர் 9:5; 22:8)

சத்துருவானவனால் சிக்குண்டவன்

சகோதரர்களில் யாரும் தீங்கிழைக்கும் அன்பற்ற மார்க்கத்தை வேண்டுமென்றோ, தெரிந்தோ அல்லது விருப்பத்துடனோ செய்வார்கள் என்பதை நம்ப முடியாது என்பது சகோதரர்களிடத்தில் நாம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகளை கண்ணியில் சிக்கவைக்கவும், கடமை, நீதியை சிநேகித்தல், நியாயம் முதலானவைகளின்

போர்வையில், அந்நிய காரியங்களில் தலையிடுதல் மற்றும் அன்பின்மையின் ஆவியை அபிவிருத்தி செய்யவும் சத்துருவானவன் மிகவும் விழிப்பாயிருக்கிறான் என்பது நமது எண்ணமாக இருக்கிறது. ஒருவருக்கொருவர் தீர்ப்பு செய்யவோ அல்லது ஒருவருக்கொருவர் நியாயத்தை வற்புறுத்தவோ நமக்கு தேவன் அதிகாரம் அளிக்கவில்லை என்ற உண்மையை அவர்கள் கவனிக்க தவறுகிறார்கள். தேவனுடைய ஜனங்கள் எந்த வகையிலும் ஒருவருக்கொருவர் தண்டிக்கவோ, ஒருவருக்கொருவர் தண்டனை கொடுக்கவோ அவர் அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. அவருடைய ஜனங்களை விசாரிப்பவராகவோ, புலன் ஆய்வாளராகவோ, பிறர் அலுவல்களில் தலையிடுபவர்களாகவோ ஆகும்படி அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை.

மாறாக "காலத்துக்கு முன்னே தீர்ப்பு செய்ய வேண்டாம்" என்றும் இந்த காரியத்தை அவர் கவனிப்பார் என்றும் நமக்கு அவர் கூறியிருக்கிறார். "கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்" என்று எழுதப்பட்டிருக்கவில்லையா? (எபிரேயர் 10:30) அவர் திறமையற்றவர் என்று பயப்படுகிறோமா? நாம் அவரை விட ஞானவானாக முயற்சிக்கிறோமா? அவருடைய கைகளில் விட்டுவிடுங்கள் என்று அவர் சொன்ன காரியங்களை நமது கைகளில் எடுத்துக்கொள்ளலாமா? நாம் அப்படி செய்வோமானால் நாமும் சிரமத்திற்கு ஆளாகி மற்றவர்களையும் சிரமத்திற்குள்ளாக்குவோம்.

அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டவர்கள் யாராயிருந்தாலும் துன்பப்படுவார்கள், பாதிக்கப்பட்டவரும் துன்பப்படுவார், அநேகரும் துன்பப்படுவார்கள், அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக்கொண்டவர்கள் தப்பிக்க முடியாது. அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டவர்களுக்கான ஒரு பகுதி தண்டனை, தேவனுடனான சொந்த உறவு முறிதல். அவர்களது சமாதானம், சந்தோஷம், பரிசுத்த ஆவியுடனான ஐக்கியம் தொலைந்து போகும். அந்நிய காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டவர்களுக்கு இதுவே தேவன் கொடுக்கும் வெகுமதி.

சபையில் ஒரு சகோதரனுக்கும் ஒரு சகோதரிக்கும் கஷ்டம் இருக்குமானால், நீங்கள் உங்கள் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு, காரியங்களை அவர்களிடையே சரிபண்ணிக்கொள்ள அனுமதியுங்கள். அவர்கள் பெற்றோர்களும் குழந்தைகளுமாயிருந்தால் அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே சரி பண்ணிக்கொள்ளட்டும். தேவன் அவர்களது நியாயாதிபதியாக, போதனையாளராக இருந்து கொடுக்கிற பாடத்தை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளட்டும். அவர்கள் கணவன், மனைவியாக இருந்தால் இதே போல நடக்கட்டும். அவர்களை தனித்து விடுங்கள். அந்த காரியங்களில் நீங்கள் தலையிட வேண்டாம். அவர்களில் யாராவது வந்து உங்களிடம் உங்கள் அறிவுரையை கேட்டால், தேவனுடைய ஆலோசனையை பின்பற்றி மெதுவாக கூறுங்கள். முழு காரியத்தையும் கேட்க மறுத்து விடுங்கள். உங்கள் ஆலோசனையை கேட்டவர்களிடம் கர்த்தர் நமக்கு அறிவுரைகளை கொடுத்திருக்கிறார், நான் அதில் தலையிடக்கூடாது, மத்தேயு 18:15-17 வசனங்கள் நாம் பின்பற்ற வேண்டிய மார்க்கத்தை காட்டுகிறது என்று கூறுங்கள்.

கர்த்தர் அளித்திருக்கிற இந்த ஏற்பாடுகளுக்கு இசைவாக இந்த காரியம் உங்களிடத்தில் வந்தால் ஒழிய இதில் தலையிடாதபடி பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். இல்லையென்றால் நீங்கள் அந்நிய காரியங்களில் தலையிடுகிறவராயிருந்து உங்களையும் தொந்தரவு படுத்திக்கொண்டு மற்றவர்களையும் தொந்தரவுக்கு உள்ளாக்குவீர்கள். குடும்ப பிரச்சனைக்கு அழைக்கப்பட்டால், அவர்களது விவகாரங்களில் மூக்கை நுழைப்பதைக் காட்டிலும் வருத்தப்படுவது மிகவும் அவசியம். "தேவன் இணைத்ததை மனிதன் பிரிக்காதிருக்கக்கடவன்" என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளை அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி உங்களால் முடிந்த அளவு அவர்களுக்கு புத்தி சொல்லி அவர்களுக்குள்ளேயே சரி செய்து கொள்ளும்படி கூற வேண்டும். அவர்கள் பிரியும்படி எதையும் சொல்லாதபடி நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பிரிவினை ஆரம்பித்திருக்கிற அங்கே அதை நிறைவடைவதற்கான எதையும் செய்யாதபடி நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து ஒரு சிறிய அளவில் கூட அவர்களை குழப்புகிற எதையும் செய்யக்கூடாது என்பதையும், நீங்கள் சமாதானம் பண்ணுகிற வேலையை செய்யவே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு நீங்கள் அழைக்கப்படும் பொழுது, நீங்கள் நியாயமாகவும், நீதியாகவும் அறிவிற்கு ஏற்புடையதாகவும், நீங்கள் பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையும் பொன்னான கற்பனைக்கு இசைவாக இருக்கும்படியாகவும் முயற்சிக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் உலகத்தின் நியாயத்தீர்ப்பு தங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் என்று நம்புகிறவர்கள் (1 கொரிந்தியர் 6:2) தற்போது இரக்கம், அன்பு மற்றும் நீதி போன்ற உயர்ந்த குணங்களில் அபிவிருத்தி அடைந்து தகுதி பெற வேண்டும்.

அந்நிய காரியங்களில் ஈடுபடுவது என்பது பெருமைக்கு சாட்சியம்

ஆனால் ஒருவர், சபையை பரிசுத்தமாக வைத்திருப்பது நமது கடமைகளில் ஒரு பங்கில்லையா? என்று கேட்கிறார். அப்படி செய்தவற்கு நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டாமா? ஆகையால் ஒரு கணவனும் ஒரு மனைவியும் அல்லது ஒரு சகோதரனும் ஒரு சகோதரியும் அல்லது பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும் இணக்கமாக இல்லாதிருப்பதை நாம் பார்க்கும் பொழுது, அவர்களது காரியங்களில் நாம் அக்கறை காட்டி அவர்களை சரி செய்வது நமது கடமையில்லையா?

அதுதான் சரியான அந்நிய காரியங்களில் தலையிடும் ஆவியாகும். கர்த்தரின் அநேக ஜனங்கள், மிகவும் நல்ல காரியம் என்று நினைத்து, அந்நிய காரியங்களில் ஈடுபடும் போது, அது அந்நிய காரியங்களில் ஈடுவது என்பதை

அறியாதிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இதை குறிப்பிடுகிறோம். உங்கள் சொந்த காரியங்களைப் பாருங்கள்! மற்றவர்களை நீங்கள் கவனிப்பதில் நீங்கள் மிகவும் பரபரப்பாக இருந்தால் சத்துரு உங்களை பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளுவான். எந்த ஒரு சகோதரனோடோ அல்லது சகோதரியோடோ வெளிப்படையான தொடர்பு இருந்து அது நியாயமானதாகவும் பண்பானதாகவும் நீதியுடனும் இருந்தால், அவர்களது அலுவல்களில் ஈடுபடுகிறோம் என்ற பொருளில் தலையிடக்கூடாது. அவர்கள் சாந்தம், விசுவாசம், பொறுமை, சகோதர அன்பு, அன்பு ஆகிய குணங்களுக்கு அவர்கள் போதுமான அளவுக்கு ஒரு நல்ல உதாரணம் என்று தீர்ப்பதில் திருப்தியடையுங்கள். அவர்களுக்கு எப்பொழுதாவது அறிவுரை தேவைப்பட்டால் அவர்கள் உங்களிடம் வலிய வரலாம். பிறகு நீங்கள் நிதானத்துடன் மத்தேயு 18:15-17 வசனத்திற்கு இசைவாக தேவனுடைய வாக்காக அறிவுரை வழங்குவது உங்கள் நேரமாக இருக்கும்.

ஆனால், கொரிந்து சபையில் மிகவும் கடுமையான பாவம் செய்த ஒருவன் இருந்ததால், பரிசுத்த பவுல் சபையை குறை கூறவில்லையா? அப்படிப்பட்ட நபரை, நீங்கள் தீர்ப்பு செய்து நீக்காமிலிருந்ததற்காக சபையை அவர் குறை கூறவில்லையா? என்று வேறொருவர் கேட்கிறார். முற்றிலும் உண்மைதான். அந்த பாவம் வெளியில் தெரிந்த, வேண்டுமென்றே செய்த, பாவம் என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதும் தனிப்பட்டவருக்கும் அவரை சார்ந்த அனைவருக்கும் இழிவானதாகவும் இருந்தது. இன்றைக்கும் அது போல இருக்க வேண்டும். யாராவது ஒருவர் வெளிப்படையான பாவத்தில் வாழ்ந்து, அதை ஒப்புக்கொண்டு பெருமை பேசினால் அது உடனடியாக சபையினால் மத்தேயு 18:15-18 வசனத்தின் அடிப்படையில் கவனிக்கப்பட வேண்டும். குற்றமிழைத்தவர் தவறான மனோபாவத்தில் அதைத் தொடர்ந்து செய்தால், வெளியரங்கமான பாவமாக இருந்தால், அவரை நீக்குவதுதான் முடிவாக இருக்க வேண்டும். அவர் முழுமையாக சீர்த்திருந்தும் வரை சபையிலிருந்து விலக்கப்பட வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடத்திலே மிகவும் அபூர்வமானது. இந்த காரியங்களில் அப்போஸ்தலர் யோசனையாக கூறுகிற முறைமைகளும் அபூர்வமானது. கிறிஸ்துவின் சபையில் உள்ளவர்களின் கடந்த கால வாழ்க்கையை விசாரணை பண்ணச்சொல்லி அப்போஸ்தலர் பரிந்துரைக்கவில்லை. மாறாக, சபையில் இருந்த அநேகர் ஒரு காலத்தில் மானக்கேடான குணலட்சணத்தில் இருந்தது தனக்கு நன்றாக தெரியும் என்று அவரது நிருபங்களில் ஒன்றில் கூறுகிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: ''உங்களில் சிலர் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தீர்கள்; ஆயினும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும், நமது தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமான்களாக்கப்பட்டீர்கள்.'' (1கொரிந்தியர் 6:11)

ஒவ்வொருவரையும் சரி பண்ணும் வேலை நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற எண்ணம் முற்றிலும் தவறானது. இப்படிப்பட்ட எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பது பெரிய அளவிலான பெருமையை குறிப்பிடுகிறது. சில சகோதரன் மற்றும் சகோதரி நல்ல ஒத்திசையில் இல்லையென்றால் அவர்கள் தனியாக இருக்கட்டும். அவர்கள் நெருக்கமாக இல்லாதிருப்பது நல்லது என்று நினைத்தால் தனியாக இருக்கட்டும். அவர்கள் திருமணமானவர்களாக இருந்தால், தனியாக வாழ்வது நல்லது என்று அவர்கள் நம்பினால், அவர்கள் தனியாக இருக்கட்டும். நீங்கள் உங்கள் வேலையை பாருங்கள். அங்கே சில ரகசியமான தவறு இருந்தால் அவர்கள் தனியாக இருக்கட்டும். ''தேவன் அவருடைய ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்.'' வேதவாக்கியங்களில் நாம் காண்பதைக் காட்டிலும் இன்னும் வேறு வேலையை அவர் கொடுத்தால் ஒழிய அதில் தலையிடுவது உங்கள் வேலையல்ல.